

Гуливерова путовања

Џонатан Свифт

Приредила Џил Харви
Илустровао Питер Денис

Језички саветник: Алисон Кели,
Универзитет Роухемптон

Превели
Ива и Никола Пајванчић

Наслов оригинала

Jonathan Swift
GULLIVER'S TRAVELS

Copyright © 2007, 2002, 1982 Usborne Publishing Ltd.

The name Usborne and the devices   are
Trade Marks of Usborne Publishing Ltd.

Translation Copyright © 2010 за српско издање, ЛАГУНА

Уредник:
Лесли Симс

Дизајн:
Катарина Драгославић

Садржај

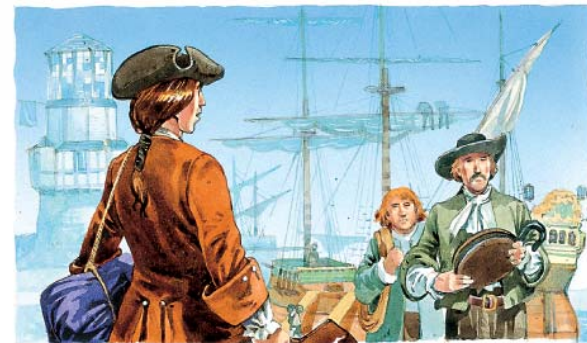
Прво поглавље	
Све је тако мало	7
Друго поглавље	
Цар	17
Треће поглавље	
Слобода	23
Четврто поглавље	
Рат	34
Пето поглавље	
Гуливер у опасности	46
Шесто поглавље	
Планови за бекство	57

Прво поглавље

Све је тако мало

Лемјуел Гуливер је волео да путује, а волео је и пустиловине. Ово је прича о једној од његових необичнијих пустиловина.

Све је почело када се Гуливер укрцао на брод за Далеки исток...

Пут је био тежак и опасан. Ветар је завијао, олује су беснеле и брод је скренуо с курса. На крају је ударио у хриди и потонуо.

Путници су били очајни. Неки су покушали да се спасу у чамцу. Он се преврнуо и сви су се удавили... сви сем Гуливера.

Гуливер се спасао пливањем. Таман када му је понестало наде, угледао је копно. Изашао је из воде и срушио се на обалу. Ускоро је чврсто заспао.

Када се пробудио, није могао ни да мрдне – није могао чак ни главу да помери. Био је везан за земљу.

Гуливер је ослободио главу и осврнуо се око себе. Угледао је невероватан призор. Свуда по њему пењали су се сићушни људи.

„Хеј!“, викнуо је Гуливер.

Човечуљци су преплашени поскакали с њега. Неки су почели да одапињу стреле, које су му боцкале кожу као игле.

„Јао!“, викнуо је Гуливер. „То боли!“

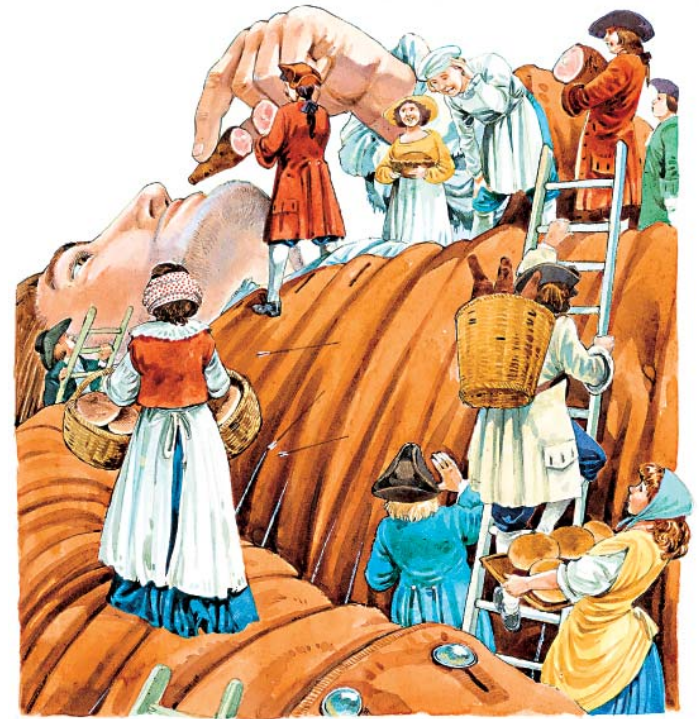
Шта ли ће следеће да ураде? Ускоро је то открио. Престали су да одапињу стреле и наслонили на њега лествице. Онда се један човечуљак важног изгледа попео на њих и почео да му виче на ухо.

Међутим, Гуливер није разумео ни реч. Био је и гладан, па је показао на уста.

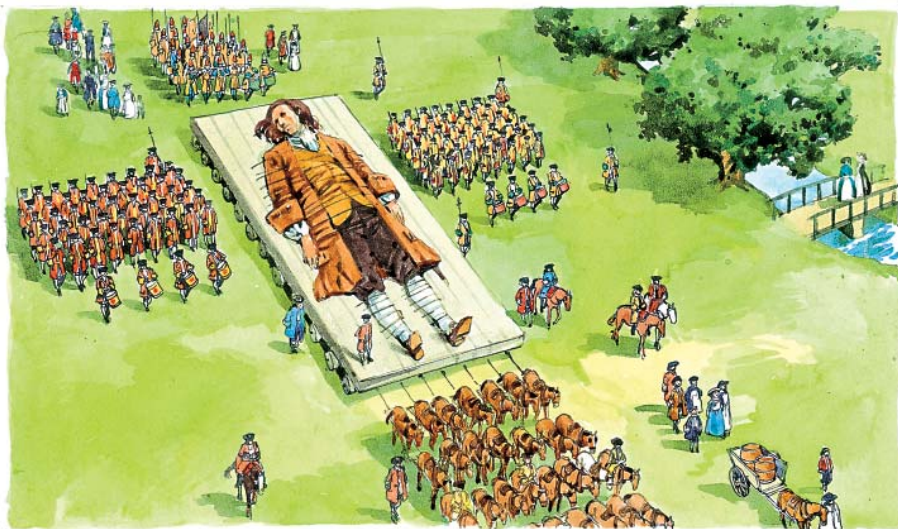
„Гладан сам“, рекао је.

Човек га је сигурно разумео зато што се појавила гомила која је носила огромне количине веома ситне хране. Гуливер је све смазао.

Донели су и бурад вина које је Гуливер жедно искапио. Човечуљци су се лукаво осмехивали једни другима.

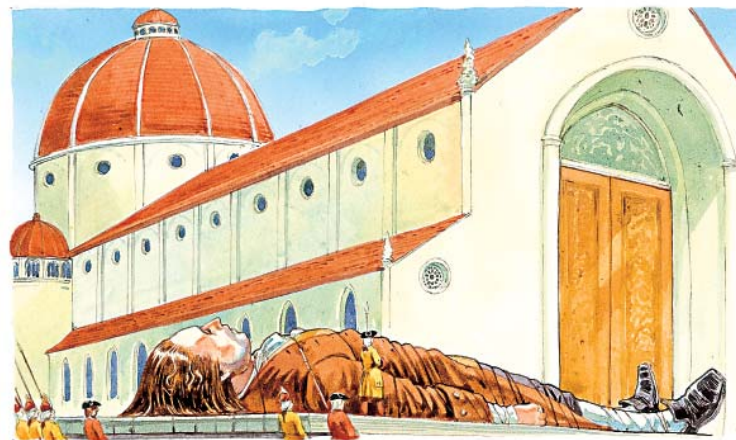
Гуливер није знао да су му ставили нешто у вино. Очас посла потонуо је у дубок сан. Човечуљци су се бацили на посао.

Пет стотина малецних тесара направило је дрвена колица и пребацило Гуливера на њих. Онда су га одвукли.

14

Гуливер се пробудио пред једним величанственим храмом. Налазио се у престоници те земље, граду Миланду. Мали људи су мислили да му храм може послужити као кућа.

Међутим, Гуливер, који и даље није могао да их разуме, био је веома збуњен.

Да све буде још горе, оковали су га за храм. Док је тако стајао, гомила се окупљала да зуре у њега.

Гуливер је био зачуђен исто колико и они. Чинило му се као да гледа град играчака.

Друго поглавље

Цар

Чим је цар те земље чуо за дивовског човека, дошао је да види Гуливера. Међутим, ни њих двојица нису успели да се споразумеју.